

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Čísťka XXX.

Vydána dne 12. března 1920.

Obsah: (Čís. 127.—141.) 127. Nařízení, jímž se stanoví prodejní ceny lihu a lihovin a přejímací ceny za surový lih. — 128. Nařízení, kterým se upravují poměry a denní platy (denní mzdy) výpomocných sluhů u státních úřadů a ústavů a stanoví normální obnosy, jež tvoří základ při vyměřování započítávacích platů. — 129. Nařízení, kterým se mění vládní nařízení ze dne 29. října 1919, čís. 576 Sb. z. a n., o lněném semínku. — 130. Nařízení, kterým se upravují poměry a platy kancelářského pomocného personálu v státních úřadech a ústavech. — 131. Nařízení, jímž se upravují platy zřízenců finanční stráže. — 132. Zákon, jímž se stanoví pro Slovensko a Podkarpatskou Rus válečné přírůžky k daním přímým za léta 1919 a 1920, a zrušují některá ustanovení o přímých daních. — 133. Zákon, jímž zřizují se zvěrolékařské komory. — 134. Zákon o zajišťování dávky z majetku. — 135. Zákon o poměru pražských universit. — 136. Nařízení, kterým se zakazuje zpracovávat kozlečiny domácího původu na obuv. — 137. Zákon, jímž se zařadí do úřednických tříd hodnostních a platových státní lesní a státní lesní příruční, příruční při správě statků státních a statkův a lesů, které jsou ve státní správě. — 138. Zákon, jímž se mění zákon pro Čechy ze dne 23. února 1888, čís. 9 z. z., o organizaci služby zdravotní v obcích, a doplňuje zákon ze dne 17. dubna 1906, čís. 34 z. z. pro Čechy, o výslužném obecních a obvodních lékařů v Čechách a zaopatřovacích požitcích jejich rodin. — 139. Nařízení, jímž mění se nařízení ze dne 24. listopadu 1919, č. 622, Sb. z. a n., o nejvyšších cenách mlýnských výrobků, chleba a pečiva v drobném prodeji v Čechách. — 140. Nařízení, kterým doplňuje se nařízení ze dne 25. července 1919, č. 465 Sb. z. a n., o úpravě vztahů mezi námezdními mlýny a pěstiteli obilí při mletí, šrotování a čištění obilí v Čechách. — 141. Nařízení, kterýmž se pozměňuje § 2 sub 1. nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1919, čís. 642 Sb. z. a n., o úpravě obchodu sušenou a praženou řepou a řepnou moučkou.

Čís. 127.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. března 1920,

jímž se stanoví prodejní ceny lihu a lihovin a přejímací ceny za surový lih.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uherského zák. čl. LXIII. z r. 1912 a L. z r. 1914 nařizuje se toto:

§ 1.

Nejvyšší cena zdaněného čistého pitného lihu při dodávce v sudech s obsahem nad 500 l obnáší K 2800.— za každý 1 hl alkoholu absolutního.

Tato základní cena zvyšuje se při dodávce v sudech obsahujících:

301—500 litrů o K 5.—

201—300 litrů o K 10.—

101—200 litrů o K 15.—

Při výpravě ze soukromého svobodného skladiště s lihočistírnou místně nespojeného jest majitel skladiště oprávněn k naduvedeným cenám připočítati skutečný náklad dovozu z lihočistírniny do svobodného skladiště a schodek dopravní. Tato přírůžka musí být v účtu zvláště označena.

§ 2.

Pro dodávky pod 100 litrů stanoví se cena zdaněného čistého lihu pitného takto:

- při množství přes 25 litrů až do 100 litrů K 29.— za každý litr absolutní;
- při prodeji v množství větším než 5 litrů až do 25 litrů K 29⁵⁰/₁₀₀ a
- při prodeji 5 litrů a méně K 31.— za 1 prostorový litr o 94 obsahových procentech alkoholu.

§ 3.

Alkoholový obsah čistého pitného lihu musí obnášeti při množství přes 25 litrů nejméně 95 procent, při množství pod 25 l nejméně 94 procent.

§ 4.

Nejvyšší cena čistého lihu bez daně při dodávce v sudech s obsahem nad 500 litrů obnáší:

za čistý lih bez daně k účelům průmyslovým a vědeckým	K 800.—
za čistý lih k výrobě octa	K 630.—
za lih relativně denaturovaný k účelům průmyslovým a podobným nečítaje v to denaturační výlohy	K 600.—

za každý hl. absolutního alkoholu.

Tyto základní ceny zvyšují se při dodávce pod 500 litrů poměrně dle §§ 1 a 2.

§ 5.

Nejvyšší cena všeobecně denaturovaného lihu ve velkém jest:

při dodávce nad 500 litrů	K 400—
při dodávce pod 500 litrů až do 201 l	K 410—
při dodávce od 200 l až do 101 l	K 420—
při dodávce od 100 l až do 25 l	K 430—

počítáno za 1 hl alkoholu absolutního.

§ 6.

Ceny denaturovaného lihu v malém t. j. při prodeji pod 25 litrů stanoví se za 1 prostorový litr bez nádoby v halších

uvnitř čáry daně potravní:

	1/8	1/4	1/2	1 litr
90 proc.	69	129	248	473
91 proc.	70	130	250	478
92 proc.	70	132	253	483
93 proc.	71	133	255	488
94 proc.	72	134	258	494
95 proc.	72	136	260	499

mimo čáru daně potravní:

	1/8	1/4	1/2	1 litr
90 proc.	58	128	245	468
91 proc.	69	129	247	473
92 proc.	70	130	250	478
93 proc.	70	132	252	483
94 proc.	71	133	256	489
95 proc.	72	135	258	495

§ 7.

Ceny stanovené v paragrafech předcházejících rozumějí se při výpravě z lihočistírny, svobodného skladiště neb z denaturovny dle úředního zjištění při výpravě zboží, — při výpravě z jiných skladišť dle zjištění při expedici —, za hotové bez případných zemských, neb městských dávek a s bezplatným dodáním do podací stanice rafinerie, skladiště neb denaturovny při dodávkách po dráze.

§ 8.

Nejvyšší cena za 1 prostorový litr tuzemského rumu s obsahem nejméně 40 proc. alkoholu obnáší, ať se dodávka děje v sudech neb jiných nádobách:

- při dodávce v celkovém množství přes 10 litrů K 14—
- při dodávce větší než 1 litr až do 10 litrů K 15—
- v drobném prodeji od 1 litru až do ½ litru K 18—
pod ½ litru K 20—

Ceny tyto nesmějí býti zvyšovány započítáním nákladu balení.

§ 9.

Mimo tuzemského rumu 40procentního (§ 8) dovolen jest prodej rumu s obsahem alespoň 60 procent alkoholu (s přísadou jamajského rumu) v lahvích obsahu 1 litru za nejvyšší ceny a sice:

- v drobném prodeji K 28
včetně lahve,
- pro překupníky K 25
včetně lahve,

za těchto podmínek:

Lahve musí býti opatřeny nálepkou, nesoucí nápadným tiskem provedené označení:

„1 litr rumu 60procentního s přísadou jamajského rumu maximální ceny prodejní K 28— včetně lahve“

a konečně označení výrobce rumu.

§ 10.

Nejvyšší cena za 1 prostorový litr výčepní kořalky s obsahem nejméně 22 procent alkoholu obnáší, ať se dodávka děje v sudech neb jiných nádobách:

- při dodávce v celkovém množství přes 10 litrů K 7.40,
- při dodávce větší 1 litru až do 10 litrů K 8.60,
- při drobném prodeji od 1 litru až do ½ litru včetně K 10.—,
pod ½ litru K 10.40.

§ 11.

Výrobci lihovin a živnostníci, kteří lih a lihoviny prodávají, jsou povinni stanovené nejvyšší ceny ve své prodejní místnosti vyvěsiti na nápadném místě čitelným písmem.

Výroba a prodej tuzemského rumu obsahujícího méně než 40 proc. alkoholu jakož i výčepní kořalky mající méně než 22 proc. alkoholu jsou zakázány.

§ 12.

Výroba jiných lihovin než v §§ 8 a 10 uvedených (40procentní tuzemský rum a 22procentní výčepní kořalka) jest povolena jen těm živnostensky oprávněným výrobcům lihovin, kteří prokáží, že ve výrobním období 1912/13 aneb 1913/14 spotřebovali nejméně 30 q cukru k výrobě lihovin.

Těmto výrobcům jest však výroba jiných než v §§ 8 a 10 uvedených lihovin povolena jen s tím obmezením, že vždy z množství lihu, které obdrží, počítáno dle hektolitrových stupňů, zpracují nejméně 60 procent na 40proc. rum tuzemský, aneb 22 proc. výčepní kořalku, a toliko zbytek upotřebí k výrobě jiných než ve zmíněných paragrafech označených lihovin.

Veškerí ostatní výrobci smějí z celého obdrženého množství lihu vyráběti toliko 40proc. tuzemský rum, aneb 22proc. výčepní kořalku.

§ 13.

Přejímací ceny za surový lih, ve kterých zahrnuta jest doprava z lihovaru na nejbližší stanici, pokud se týče doprava povozem do nejbližší rafinerie stanoví se pro výrobní období 1919/20 takto:

a) Cena přejímací za lih kontingentovaný vyrobený v lihovarech hospodářských obnáší průměrně K 600.—; za exkontingentní lih jest cena o K 20.— nižší.

Ceny tyto platí se Družstvu hospodářských lihovarů pro prodej lihu v Praze, jako organizaci hospodářských lihovarů, která veškerý styk s hospodářskými lihovary v Československé republice pro Československou komisi lihovou sprostředkuje. Družstvo hospodářských lihovarů pro prodej lihu v Praze určí v dohodě s Československou komisí lihovou výši cen za lih bramborový, řenný a melasový, a sčítuje tyto s dodavateli.

b) Cena přejímací za lih vyrobený v průmyslových lihovarech obnáší K 370.—

Za lih, vyrobený v těchto lihovarech ze řepy, jest Československá komise lihová oprávněna přejímací cenu přiměřeně snížit.

Všecky shora uvedené ceny přejímací rozumějí se za 1 hl absolutní.

Československá komise lihová jest oprávněna při dodávce surového lihu na tyto ceny zatím vypláceti přiměřenou zálohu; zbytek doplatí dodavateli po konečném vyúčtování po uplynutí výrobního období.

Československá komise lihová jest též oprávněna po uplynutí výrobního období shora uvedené ceny přejímací nejvýše o 10 procent zvýšiti.

§ 14.

Dozorem nad dodržováním ustanovení paragrafů 8 až 12 u výrobců, prodavačů a výčepníků zboží označeného v uvedených paragrafech pověřeny jsou finanční orgány.

Výrobci, prodavači a výčepníci zboží významného v těchto paragrafech jsou povinni, aby finančním orgánům dovolili vstoupiti do výrobních i prodejních místností, dále aby připustili vzeti vzorků z pohotových zásob, jakož i nahlédnutí do svých obchodních knih a záznamů.

Náklady s těmito úředními výkony spojené nese výrobce, po případě prodavač neb výčepník, pokud bude úředně prokázáno, že nevyhověl ustanovením tohoto nařízení.

§ 15.

Přestupky tohoto nařízení, pokud dle platných zákonů nepodléhají vyšším trestům, trestají politické okresní úřady pokutou až do K 2000.— aneb vězením až do 6 měsíců.

§ 16.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení pro celé území republiky Československé. Zároveň zrušují se nařízení bývalého rakouského úřadu pro výživu lidu ve shodě s ministerstvem financí ze dne 11. dubna 1917, č. 162 ř. z., a nařízení vlády republiky Československé ze dne 14. dubna 1919, č. 206 Sb. z. a n.

§ 17.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr financí a ministr pro zásobování lidu.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.	Klofáč v. r.
Prášek v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Heidler v. r.	Houdek v. r.
Dr. Beneš v. r.	Sonntag v. r.
Dr. Franke v. r.	Staněk v. r.
Habrman v. r.	Dr. Winter v. r.

Hampl v. r.

Čís 128.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. února 1920,

kterým se upravují poměry a denní platy (denní mzdy) výpomocných sluhů u státních úřadů a ústavů a stanoví normální obnosy, jež tvoří základ při vyměřování zaopatřovacích platů.

Na základě čl. X. zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., jímž se upravují poměry státních zaměstnanců, jakož i zaměstnanců v podnicích a fondech státem spravovaných se nařizuje:

§ 1.

Nařízením veškerého ministerstva z 25. ledna 1914, č. 22 ř. z., stanovené stupnice denních platů (denních mezd) plně zaměstnaných výpomocných sluhů u státních úřadů a ústavů se zrušují a nahraží těmito stupnicemi: